

BIBLIOTEKA

Zakl. Nar. Im. Ossolińskich

XVII

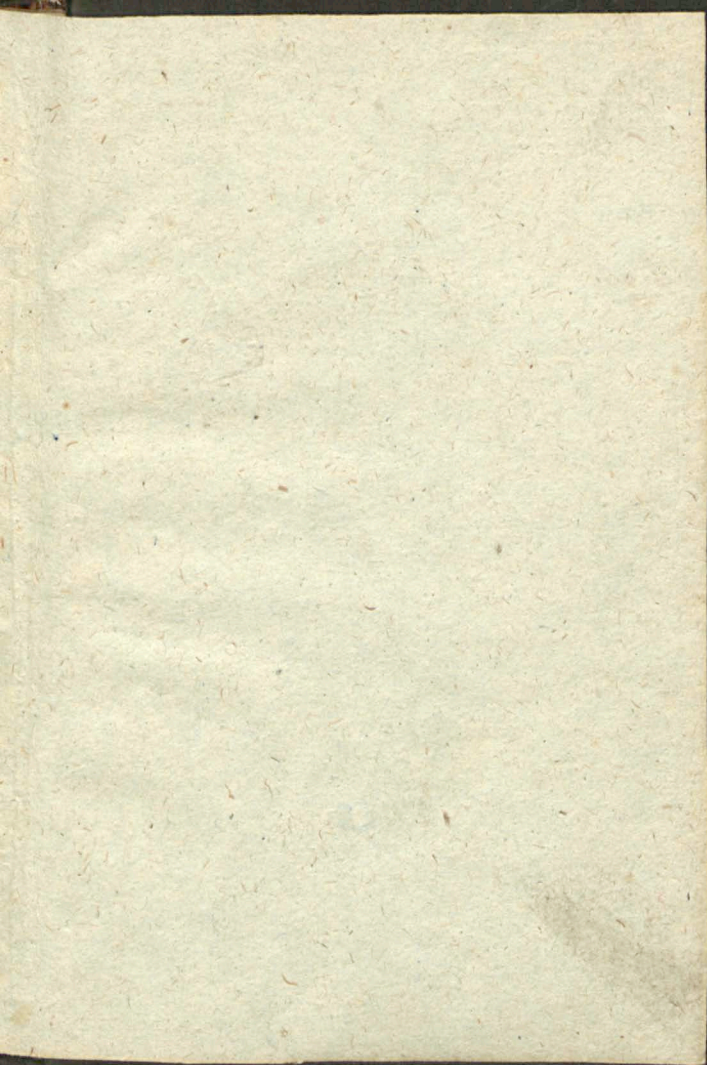
4,375

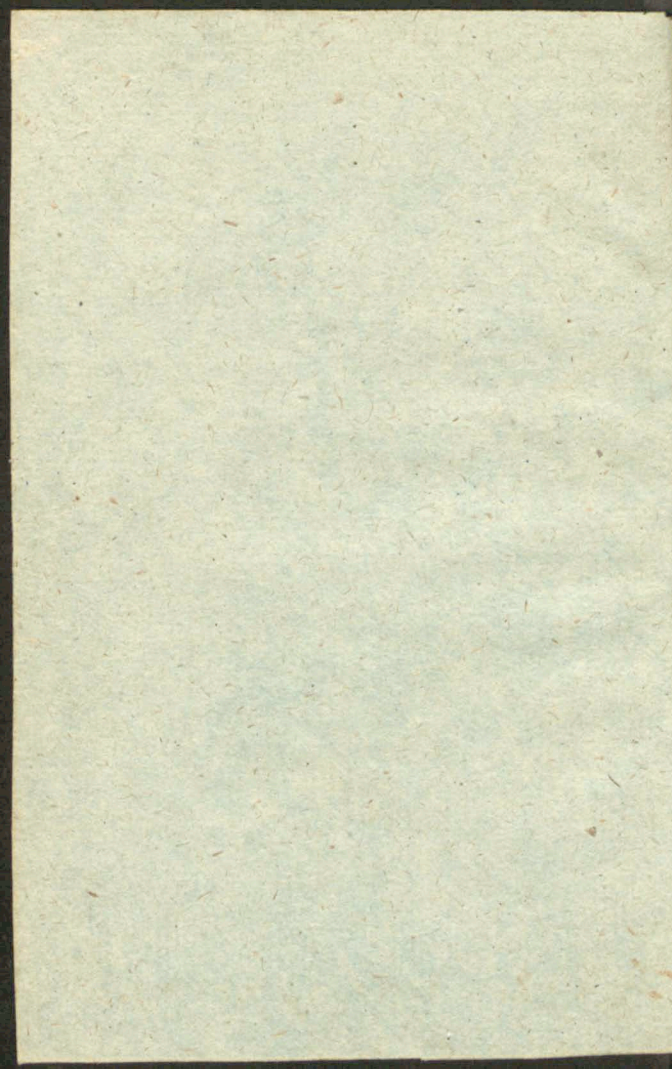
gas &

Oratorum

diocesis

gymnasium

GRZESZNIK

W Iubileusz

POKUTVIACY

2

Zron Chrystusowych ochłode duszy
biorący.

P R Z E Z

*Spiewanie w Kościele SS. Piotra y Pá-
wła Societatis IESV Krá-
kowskiego.*

WYSTAWIONY.

Roku 1651. Wielkiego Jubileuszu,

5524

W KRAKOWIE,

W Drukárni Lukaszá Kupiszá I.K.M. Typo.

Lagnieszka wolha zrost o modlitwy

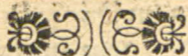
Quid sunt Plagæ istæ in medio
manuum tuarum ?

His plagatus sum in domo co-
rum, qui diligebant me.

Co to są Rany w pośrodku rąk
twoich ?

Temi zraniony iestem w domu
tych / ktorzy mie miłowali.

Zachar. 13.

ERSONY
ROZMAWIAJACE.

Pokutuiacy,
Miłość Boża,
Aniołowie.

phonia.

Grzesznik.

JEstem grzesznikiem z młodości /
Przebiły niebá me złości :
Bożkie Karania ściągáią /
Duszę moję potepiáią.

phonia.

Grzesznik.

Niegodzienem / Boże / niebá !
Wtraćić mię w piekło potrzebá :
Ná co mię ziemiá piástuje / (ie /
Gdyż z grzechow mych ciężar czuję
Otworź się ziemió / grzeszniká
Pozrzyj / nie dźwigaj złośniká.
Niesmiem poyzrzec w niebo
śmiele /

Schyla kark mój grzechow wieleż

Godzienem Pánie Karánta /
Niegodziennem zmiłowánia.

Symphonia.

Miłość Boża.

Prawdą / żeś godzien Karánta /
Niegodziennes zmiłowánia :
Lecz Bog z swey szerey miłości
Dał I V B I L E V S Z ná złości /
W którym odpuścza Karántie /
W którym dáie zmiłowánie :
Tylko pokutuy. Ná złości /
Dać I V B I L E V S Z z miłości.

Symphonia.

Grzesznik.

Radbym za grzechy żałował /
Radbym za nie pokutował ;
Lecz serce moje skłóste /
Serce moje opoczyšte /
Trudno ie załem poruścić /
Niepodobna skrucha skrucić.

Symphonia.

Miłość Boża.

Podobna Bogu dać skrucha /
Czynić te pewną otucha /
Je sie rozplynieś w żalosci /
I wyleieś lzy w gorzkości.

Ty do Wkrzyżowanego /
Oczy wznies do zranionego.

Grzesznik.

Symphonia.
Wznoszę / y serce nurząc
W ranach / a krwią obmywając /
Wołać chce. Opuść moy Pánie /
W ranach twoich me vsanie.
O gdyby mieć przewodniká !
Któryby mnie dziś grzeszniká /
W bramy miłości wprowadził /
Bym w nich z sercá złości zglądził.

Miłość Boża.

Przewodnicy Aniołowie /
Do bram zbawiennych wiodzowie /
Do nich prowadźcie te dusze /
Ja w nich serce zalem skruszę.

Aniołowie śpiewają.

Symphonia.
Sercá ruszcie sie skaliste /
Ruszcie sercá tamieniste :
Plączcie rzewno dzisiaj známi /
Plączcie ludzie z Aniołami.

Symphonia.
Pátrzcie ná widoł miłości /
Pátrzcie ná obraz swych złości :

Ktos kiedy tak niewidany
Widok widział / w Bogu rany ?

Podźmy z bliską oglądamy /
Krew świętą łzami zmywamy.

Symphonia.

Anioł Pierwszy.

Coż to są za dyamenty ?
Stodze ten Wieniec przypięty
Na głowie Pańskiej iśnieie ?
A choć w nocy przecie dnieie ?
Ach coś widze ? ciernie w koło
Zdziurawiło Boskie czoło ?

Czyjaś to sprawa okrutna ?
Wasza ludzkie złość wierutna ;
Gdy głowę stroyno piekrzyła /
Ciernie na Boga tłoczyła.

Anioł Wtóry.

O śliczne oczu krystały /
Coście sercá przerażały ?
O Słońcá takżecie zgasły /
I ciemną chmurą nam zaśły ?
Jasne iak światło miesięczne !
Krwia zropiały wsta wdzięczne.

Twarz

Twarz y iągody rozáne /
Krwia wespół z mozgiem zálane.
Ták niewstyd Boga máluie /
Tákim rumiencem fárbuie.

Symphonia.

Pierwszy Aniol.

Coz to zá roze rozkwitłe /
Krwáwym hárlatem zákwitłe ?
W poyśrzedku róž rumienieią /
Ják rubiny czerwienieią :
Tákież to nosiś fawory /
Moy IEZV od ziemskiej Flory ?

Pierwszy Aniol.

Tá reka co nas Anioły /
Niebo / Ziemie / y zywioły /
Wśchmocną mocą tworzyła /
Teraz iáko sie skurczyła ?

Wtóry Aniol.

Tá reka ktora słodkości /
Pełna była y litosci :
Reka ktora świat piászcuię /
O iák sie z gwoździem morduię !

Obádwá śpiewáia Aniolowie.

Wiec y Pánskie świete nogi /
Przebił ná wylot gwoźdz srogí :
Wszystku náostaték ciała /
Jedna sie iuz rana sstało.
Ach ktorzy cie miłowáli /
IEZ. V, iáék cie kátowáli :

Symphonia.

Trzeci Aniol.

U tá z kąd nowa Fontána /
W boko prawym wykopána :
Po tym cieie liliowym /
Kruzem leie purpurowym.
O serce tronie czystości !
Serce skárbnico miłości !
Ktoż cie przerwał táék seroko /
Kto sperał ostrzem gledo :
Jesli ktora w tobie zylá /
Krople iákiey Krwie nie skrylá :
Zátámnie tego stołu /
Niech sie krew nie leie z bofu.

Aniolowie śpiewáia.

Przydź teraz duszo Kochána /
Czy teź poznasz swego Pána :

Pokn.

Symphonia.

Pokutuiaca Dusá.

Tyżes to moie Kochanie /
Moy Oblubienze moy Pánie ?
Coż to zá lwicá ták stroga /
Ciebie poćiecho ma droga /
Ták okrutnie posárpála /
Zem cie zá ledwo poznála ?

Symphon:

Znam cie iednák moy Kochány /
Sáme cie wydaio rány /
Przyznam ze skátowánego /
Wdzieczniejszy mi postác iego.
Te w ćiele swietym siności /
Sa bárwo moiey miłości.
Tá własna postác milego /
IEZVSA mego złotego.

Trzey Aniolowie.

Przystop blizey duszo śmieie /
Pátrz ná rány w Pánstkim ćiele.

Pokutuiaca Dusá.

Poyde z pláczem do moiego /
IEZVSA pKochánego :
Poyde á pospołu z wámi /
Obmyie Krew swietq Izámi :

Poyde do nogy iáĕ grzesznicá /
Do nich mie ciągnie testnicá.

Symphon:

Tu pod tym drzewem vsiede /
Tu mile spoczywáć bede :
Pod cieniem vřochánego
Spoczne IEZVSA moiego.

Witam was o nogi swiete /
Coż wam zá prace podiete /
Godnie odda moia síla /
By sie dzis we lzy stopila :
Calnie was. O stodkości!
Toć mi przerazaß wnetrzność.

Symphon:

Slodße nád cukier strumienie /
Plyńcie ná moje zbáwienie :
Zbieram was drogie rubiny /
Odkupuyćie moje winy.

Wspierayćie mie predko w mdlo
Już vřtaie od miłości. (sci/

Sympho: *Aniolowie Dusze wspieráia.*

O stodka Krwi IEZVSOWA,
Dusom ochlodo gotowa!

Jáĕĕĕ

Jákos te mile všílá!
Choć cie ledwie vřusíla?

Sympho:

Aniolowie śpiewáia.

Pijćie z tey ludzic studnice!
Dla was ci to te krynice:
A wiedzćie: Kto z nich nie piie!
Z Bogiem ná wieki nie zpie,

A. M. D. G.

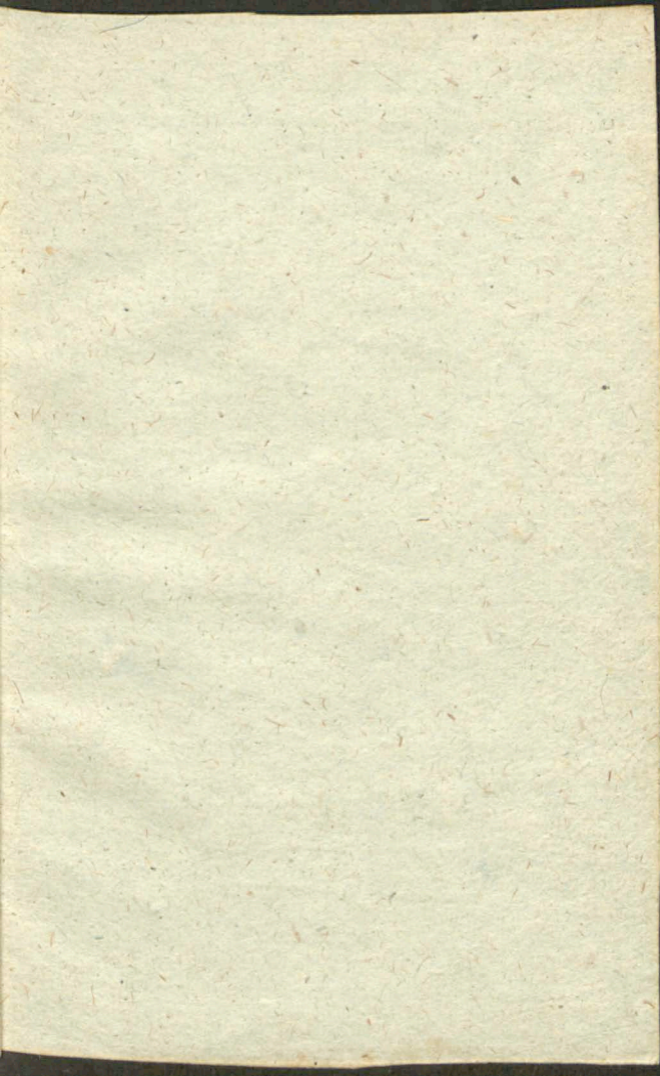

8767

2

7463

8767

2

